

da sagt: Naar Ministeren afgiver et saadant Løfte, tager jeg imod Embedet, men selvfølgelig med det Forbehold, at Løftet virkelig bliver opfyldt. Jeg kender for Resten ikke noget Eksempel paa, at Rigsdagen i den Tid, jeg har haft med Finansudvalgssager at gøre, har sagt Nej til et Ønske fra en Minister i saa Henseende. Vi mener derfor ikke, det er saa nødvendigt, og navnlig vil vi ikke have noget Medansvar for, at der indføres en ny Praksis, men har ment at burde fastholde vort principale Standpunkt, som er det, at der ikke bør stilles saadanne Beløb til Raadighed for Ministeren.

Der kunde godt være enkelte Bemærkninger at gøre til, hvad den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) sagde, men jeg skal ikke komme dybere ind paa det. Det glædede mig at høre Ordføreren erkende, at man ikke kunde sige noget bestemt om, hvor meget Personale, hvor mange Kontorchefer o. s. v. der blev Brug for; det er en Erkendelse, vi fra Mindretallets Side sætter Pris paa. Jeg tror, Ordføreren tog fejl, da han omtalte Værkstederne, hvor jo for Resten Udvalget staar enigt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa hans Udtalelser. Maaske var det kun en Fortællelse, naar Ordføreren gik ud fra, at de egentlige Reparationsværksteder skulde høre under Distriktscheferne, medens de store Værksteder skulde høre under Afdelingscheferne. Nej, de store Værksteder er i allerhøjeste Grad Reparationsværksteder, de er næsten ikke andet. Mindretallet mener, at det er meget uheldigt at fastslaa, at „de store Værksteder“ hører ind under Afdelingscheferne, hvorimod de smaa Reparationsværksteder hører ind under Distriktscheferne. Det medfører, at nogle af Personalet kommer til at staa under een Chef og nogle under en anden; kommer de et andet Sted hen til et Hjælpeværksted, f. Eks. Aarhus eller Nyborg, kommer de ind under en anden Chef. Det skal nok vise sig, at der bliver evige Skrivelser, man skal nok faa sine Vanskeligheder med at føre den fornødne Kontrol, og der er ikke fra vor Side noget som helst Haab om, at man ved den Ordning skulde spare Personale, man vil tværtimod faa et meget forøget Personale.

Til Slutning vil jeg blot udtale, at naar Ordføreren mente, at der var Uenighed om Nødvendigheden af Decentralisation, er det en fuldstændig Misforstaaelse. Vi er enige om, at det er heldigt og ønskeligt, at der bliver større Decentralisation, men Mindretallet hævder, at den Decentralisation, som

Ministerens Forslag og Flertallet vil indføre, gaar ikke længere end fra den store Generaldirektion til den lille, medens vi holder paa, at Decentralisationen skal gaa saa langt ud, at den kommer til de Ledere, der nu staar for Kredsenes Bane- og Trafikafdelinger, men fremtidig kommer til at staa som Ledere af de enkelte Sektioner, Trafiksektioner, Banesektioner og Maskinsektioner. Der er altsaa ikke Uenighed om, hvorvidt der skal være Decentralisation eller ikke, men vi er uenige om Formen, idet vi ikke tror, at der kommer den Decentralisation, som er ønskelig, fordi den ikke kommer længere end til Distriktschefen, det vil sige den lille Generaldirektør.

Ellinger: Jeg vil tilraade, at man følger Mindretallet i dets Forslag om Ændringer i det foreliggende Lovforslag. Naar man læser den Betænkning, som Flertallet har skrevet, saavel som naar man hører den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) udtale sig, synes man, det er et Blomstersprog, der har saa overordentlig lidt med det virkelige Liv at gøre, og ligesom det var ganske uklart, da vi gik ud af første Behandling af denne Sag, er det ogsaa i dette Øjeblik uklart, hvorledes man skal løse dette Spørgsmaal med Hensyn til Distriktschefer og Afdelingschefer, og det er ikke saa underligt, thi det er et fuldstændig uløseligt Spørgsmaal. Man kan bruge saa mange Blomstervendinger man vil, det hjælper jo ikke noget som helst i det praktiske Liv. Det lyder overmaade godt, naar der i Betænkningen staar: „Flertallet kan tiltræde Lovforslaget og finder Anledning til at paapege, at det vil være nødvendigt at give Administrationen nogen Bevægelsesfrihed“, og der saa lidt efter staar: „Ej heller har Flertallet kunnet nære Frygt for,“ o. s. fr. Det lyder overmaade godt, det minder om Pastor Kjeldsen, der en Gang sagde: „Ligervis som Ulven er et glubende Dyr, lader os, mine elskelige, vandre et nyt Levned.“ Det lyder overmaade smukt, men der er oprigtig talt ikke nogen rigtig Mening i det. Jeg tror, den højtærede Minister, som jo er en meget praktisk Mand, ganske sikkert i sine stille Timer er kommet til Erkendelse af, at naar det var et Hovedformaal for dette Lovforslag at komme til et mindre Antal Instanser, er det fuldstændig mislykket, og Lovforslaget er for saa vidt en stor Misforstaaelse.

Flertallet har paa et mærkeligt Punkt foreslaaet en Ændring i Ministerens Lovforslag. Jernbaneudvalget af 1911 havde